

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรค
ไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทด้านการ
ป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในการปฏิบัติบทบาทด้านการ
ป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุม
โรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลลงในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย / ลงใน () ตามข้อความที่เป็นจริง
สำหรับตัวท่าน

1. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. ท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด
 - () 1. ประถมศึกษา
 - () 2. มัธยมศึกษา / ปวช.
 - () 3. อนุปริญญา / ปวส.
 - () 4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
4. อาชีพหลัก
 - () 1. เกษตรกร
 - () 2. รับจ้างทั่วไป
 - () 3. ค้าขาย
 - () 4. ทำงานบ้าน
 - () 5. ไม่มีงานทำ /ว่างงาน

·
·
·
·
·

10. ท่านมีประสบการณ์การปฏิบัติกิจกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรคใช้วัคซีนหรือไม่

- () 1. ไม่มี
- () 2. มี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของ
อาสาสมัครสาธารณสุข

2.1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรค
ไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
1. ฉันเชื่อว่าการเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของ สัตว์ปีก ช่วยให้ค้นหาการระบาดของโรคไข้หวัด นกได้อย่างรวดเร็ว				
2. ฉันเชื่อว่าการวางแผนการป้องกันและควบคุม โรคไข้หวัดนกก่อนการระบาด ดีกว่าการดำเนินการ แก้ไขหลังจากเกิดโรคระบาดใหญ่แล้ว				
.				
.				
.				
10. ฉันเชื่อว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ในหมู่บ้านผ่านทางหอกระจายข่าวหรือทางวิทยุ ชุมชนช่วยให้ชาวบ้านปฏิบัติตนเพื่อป้องกัน โรคไข้หวัดนกได้				

2.2 แบบสอบถามการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับของความเห็นด้วย			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดนก				
2. การป้องกันโรคไข้หวัดนกก่อนการระบาดดีกว่าการแก้ไขหลังจากเกิดการระบาดแล้ว				
.				
.				
.				
10. ชาวบ้านสามารถปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้อง ถ้าสม. มีการให้ความรู้ข้อมูลโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านผ่านทางหอกระจายข่าวหรือทางวิทยุชุมชน				

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

3.1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
1. ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ต้องการให้ฉันสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน				
2. ฉันเชื่อว่าเพื่อนอสม.ต้องการให้ฉันร่วมสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน				
.				
.				
.				
12. ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขต้องการให้ฉันร่วมวางแผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน				

3.2 แบบสอบถามแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการปฏิบัติบทบาทด้าน
การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับแรงงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เมื่อฉันทำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน				
2. การชื่นชมจากเพื่อนอสม. เมื่อฉันทำรวจและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกในหมู่บ้าน				
.				
.				
.				
12. ความพึงพอใจจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อฉันทำรวจวางแผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน				

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

4.1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
1. ฉันเชื่อว่าฉันไม่สามารถเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าเป็นโรคไข้หวัดนกได้เต็มที่ เพราะฉันมีภาระงานมาก				
2. ฉันเชื่อว่าฉันต้องใช้เวลามากในการรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน				
.				
.				
.				
9. ฉันเชื่อว่าแม้จะไม่มียงบประมาณสนับสนุน แต่ฉันสามารถทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นได้				

4.2 แบบสอบถามการรับรู้อำนาจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับการรับรู้อำนาจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ถึงแม้ภาระงานจะมาก แต่ฉันก็สามารถเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าเป็นโรคไข้หวัดนกได้ทั่วถึง				
2. ฉันสามารถร่วมรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านได้				
.				
.				
.				
9. ถึงแม้ขาดงบประมาณสนับสนุน แต่ฉันก็สามารถทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นได้				

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

รายการ	ระดับความตั้งใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ฉันตั้งใจจะเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยหรือป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกอยู่เสมอ				
2. ฉันตั้งใจจะสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน				
.				
.				
.				
13. ฉันตั้งใจจะวางแผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน				

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนครบถ้วนทุกข้อ

ภาคผนวก ข

การคำนวณค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ

$$\text{ดัชนีความตรงด้านเนื้อหา} = \frac{\text{จำนวนข้อที่เห็นด้วยตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

ดัชนีความตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความตรงด้านเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และ 2	=	0.96
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และ 3	=	0.98
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และ 4	=	1
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และ 5	=	0.99
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และ 3	=	0.99
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และ 4	=	0.96
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และ 5	=	0.97
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และ 4	=	0.98
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และ 5	=	0.99
ความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 และ 5	=	0.99

รวม = 9.81

จำนวนกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ = 10

ค่าเฉลี่ยของดัชนีความตรงด้านเนื้อหา = $\frac{9.81}{10}$

= 0.98

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
1. รองศาสตราจารย์วิลาวัณย์ เสนารัตน์	ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. รองศาสตราจารย์ขมนาด พจนามาตร์	ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. อาจารย์ ดร. วราภรณ์ บุญเชียง	ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. นางปริญญา ผกานนท์	ฝ่ายควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี
5. นางธิดารัตน์ บุญทรง	ฝ่ายยุทธศาสตร์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

ภาคผนวก ง

การตรวจสอบข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

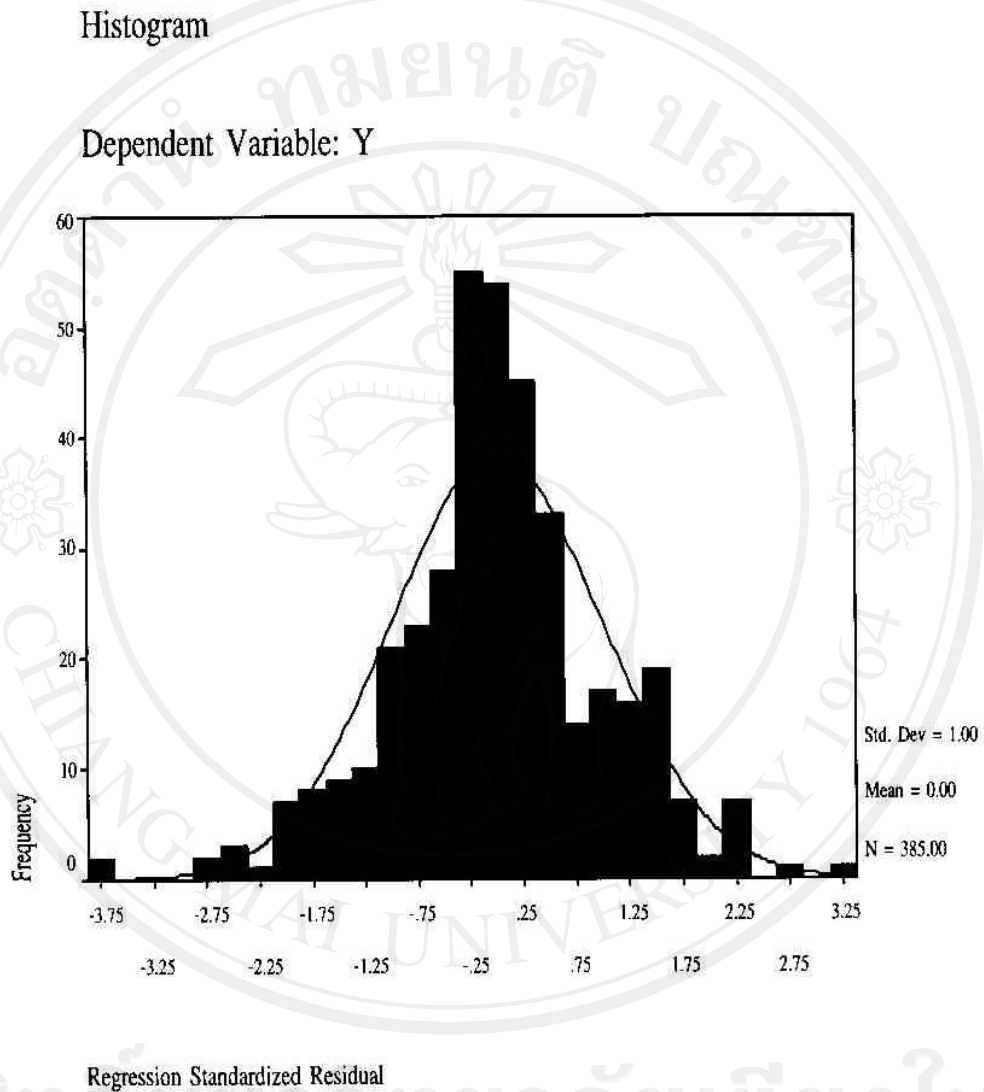
ข้อมูลมีการแจกแจงปกติ (normality)

ตารางที่ ๑

การทดสอบการแจกแจงของข้อมูลทัศนคติต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรม และความตั้งใจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

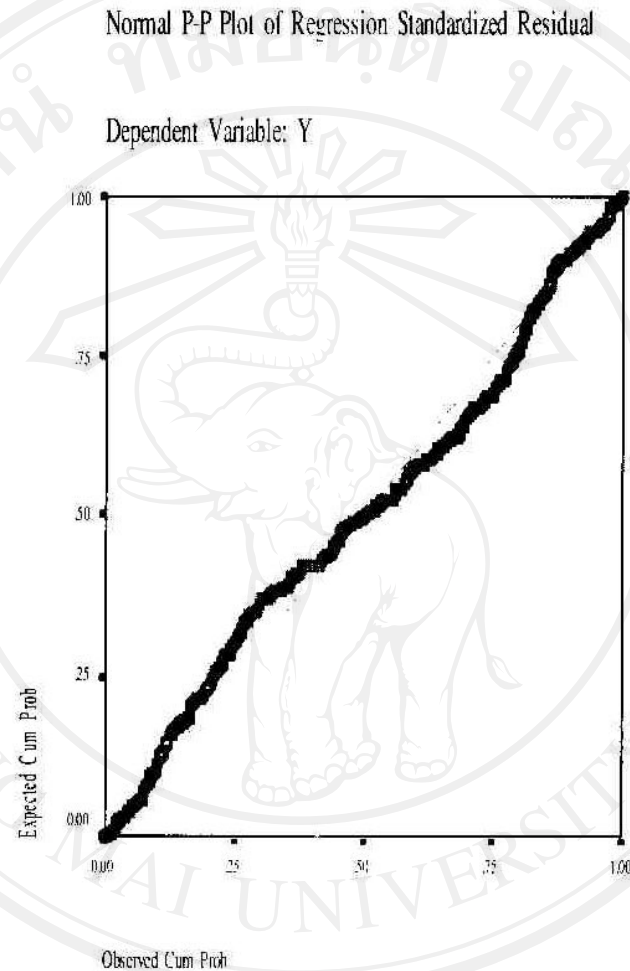
ข้อมูล	การทดสอบ	
	Skewness (SE=.124)	Kurtosis (SE=.248)
ทัศนคติต่อพฤติกรรม	.658	-.365
บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง	.512	-.014
การรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรม	.677	.605
ความตั้งใจ	.318	.255

ข้อมูลมีการแจกแจงปกติ (normality)

ภาพที่ 1 Histogram standardized residual analysis ของความตั้งใจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

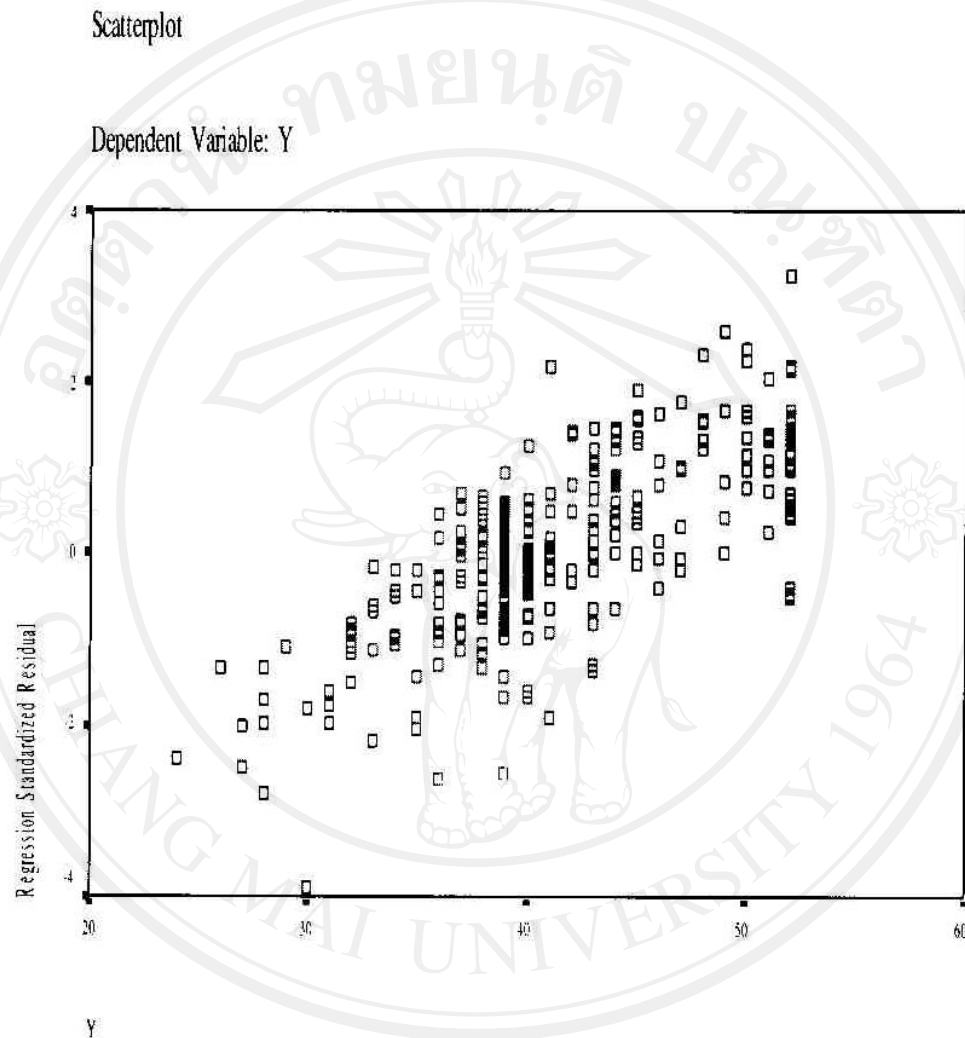
ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับและตัวแปรตามเชิงเส้นตรง (linearity)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ ง2 Normal P-P plot of Regression Standardized Residual ของความตั้งใจในการปฏิบัติ
บทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีลักษณะค่อนข้างคงที่ (homoscedasticity)

ภาพที่ 33 Scatterplot ระหว่างตัวแปรตาม (ZRESID) กับค่าความคลาดเคลื่อน (ZPRED) ของความตั้งใจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ภาคผนวก จ

การคำนวณสัดส่วนขนาดตัวอย่างรายตำบล

ตารางที่ จ

ผลการคำนวณสัดส่วนขนาดตัวอย่างรายตำบล

อำเภอ	จำนวนตำบล ทั้งหมด (ตำบล)	จำนวนตำบล ตัวอย่าง (ตำบล)	ตำบลตัวอย่าง ที่สุ่มได้	จำนวน อสม. ในตำบล ทั้งหมด (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
เมืองยโสธร	17	2	ชั้นไคใหญ่	77	24
			ค้อเหนือ	142	45
ทรายมูล	5	1	คูลาด	84	26
กุศชุม	9	1	โพนงาม	174	55
คำเขื่อนแก้ว	13	2	ลุมพุก	237	75
			ดงแคนใหญ่	126	40
ป่าดิว	5	1	โพธิ์ไทร	149	47
มหาชนะชัย	10	1	ม่วง	113	36
ค้อวัง	4	1	ฟ้าห่วน	109	34
เลิงนกทา	10	1	สวาท	192	60
ไทยเจริญ	5	1	ไทยเจริญ	75	24
รวม 9 อำเภอ	78	11	รวม 11ตำบล	1478	466

หมายเหตุ. เนื่องจากจำนวนตำบลทั้งหมดของอำเภอทรายมูล ป่าดิว ไทยเจริญ มี 5 ตำบล และอำเภอค้อวังมี 4 ตำบล ผู้วิจัยเลือกตำบลตัวอย่างจากแต่ละอำเภอดังกล่าว อำเภอละ 1 ตำบล ดังนั้นจึงได้จำนวนตำบลตัวอย่างทั้งหมดรวม 11 ตำบลจากจำนวนตำบลทั้งหมด 78 ตำบล

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

ตารางที่ จ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเชื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทเป็นรายข้อ
(n=385)

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
ฉันเชื่อว่าการเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีก ช่วยให้ค้นหาการระบาดของโรคไข้หวัดนกได้อย่าง รวดเร็ว	127 (33.0%)	246 (63.9%)	11 (2.8%)	1 (0.3%)
ฉันเชื่อว่าการวางแผนการป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัดนกก่อนการระบาด ดีกว่าการดำเนินการ แก้ไขหลังจากเกิดโรคระบาดใหญ่แล้ว	199 (51.7%)	173 (44.9%)	10 (2.6%)	3 (0.8%)
ฉันเชื่อว่า อสม.เป็นแกนหลักในการสำรวจจำนวน สัตว์ปีกในหมู่บ้าน	139 (36.1%)	208 (54.0%)	33 (8.6%)	5 (1.3%)
ฉันเชื่อว่าการทำลายสัตว์ปีกเป็นบทบาทร่วมกัน ของอสม.กับเจ้าหน้าที่อื่น	95 (24.7%)	268 (69.6%)	15 (3.9%)	7 (1.8%)
ฉันเชื่อว่าการรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกใน หมู่บ้านเพิ่มภาระงานแก่ฉัน	45 (11.7%)	116 (30.1%)	165 (42.9%)	59 (15.3%)
ฉันเชื่อว่าการจัดประชุมผู้เลี้ยงไก่ ทำให้ผู้เลี้ยงไก่ เข้าใจถึงการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ไข้หวัดนก	147 (38.1%)	227 (59.0%)	10 (2.6%)	1 (0.3%)

ตารางที่ ๑1 (ต่อ)

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
ฉันเชื่อว่าการร่วมจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก ทำให้ชาวบ้านมีความตระหนักในการควบคุมโรคมากขึ้น	140 (36.4%)	225 (58.4%)	19 (4.9%)	1 (0.3%)
ฉันเชื่อว่าการแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขว่ามีผู้สงสัยเป็นโรคไข้หวัดนก ก่อให้เกิดความยุ่งยาก	44 (11.5%)	96 (24.9%)	178 (46.2%)	67 (17.4%)
ฉันเชื่อว่าการทำความสะอาดหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีก ช่วยลดการติดเชื้อไข้หวัดนกได้	154 (40.0%)	221 (57.4%)	10 (2.6%)	0 (0.0%)
ฉันเชื่อว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านผ่านทางหอกระจายข่าวหรือทางวิทยุชุมชน ช่วยให้ชาวบ้านปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดนกได้	157 (40.8%)	217 (56.4%)	8 (2.0%)	3 (0.8%)

ตารางที่ ๑2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการประเมินผลลัพธ์ของการปฏิบัติบทบาทเป็นรายข้อ (n=385)

รายการ	ระดับของความเห็นด้วย			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ชาวบ้านสามารถปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้อง ถ้าอสม. มีการให้ความรู้ข้อมูลโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านผ่านทางหอกระจายข่าวหรือทางวิทยุชุมชน	167 (43.4%)	196 (50.9%)	20 (5.2%)	2 (0.5%)
ถ้าหน่วยงานภาครัฐจัดเวทีประชาคมร่วมกับ อสม. เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จะทำให้ประชาชนตระหนักในการควบคุมโรคนี้มากขึ้น	73 (19.0%)	244 (63.4%)	60 (15.6%)	8 (2.0%)

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

รายการ	ระดับของความเห็นด้วย			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ถ้ามีการจัดประชุมให้ความรู้แก่ผู้เลี้ยงไก่จะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อไขหวัดนกของผู้เลี้ยงไก่ได้	88 (22.9%)	253 (65.7%)	40 (10.4%)	4 (1.0%)
การเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับป้องกันการระบาดของโรคไขหวัดนก	105 (27.3%)	259 (67.3%)	21 (5.4%)	0 (0.0%)
การป้องกันโรคไขหวัดนกก่อนการระบาดดีกว่าการแก้ไขหลังจากเกิดการระบาดแล้ว	107 (27.8%)	260 (67.5%)	17 (4.4%)	1 (0.3%)
การรณรงค์เกี่ยวกับโรคไขหวัดนกในชุมชนเพิ่มภาระงานให้กับฉันมากเกินไป	1 (0.3%)	10 (2.5%)	244 (63.4%)	130 (33.8%)
เมื่อมีการระบาดเกิดขึ้น ฉันจำเป็นต้องมีบทบาทในการทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น	74 (19.2%)	262 (68.1%)	44 (11.4%)	5 (1.3%)
การแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขว่ามีผู้สงสัยเป็นโรคไขหวัดนก มักมีเรื่องยุ่งยากมากตามมาเสมอ	1 (0.3%)	65 (16.9%)	251 (65.2%)	68 (17.6%)
ถ้าไม่มีการทำความสะอาดกรงหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีกให้ถูกต้อง จะมีความเสี่ยงในการติดเชื้อไขหวัดนกมากขึ้น	68 (17.7%)	238 (61.8%)	76 (19.7%)	3 (0.8%)
อสม.ควรทำการสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้านเมื่อมีการระบาดของโรคไขหวัดนกเกิดขึ้นเท่านั้น	86 (22.3%)	260 (67.5%)	37 (9.6%)	2 (0.6%)

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงเป็นรายชื่อ (n=385)

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ต้องการให้ฉันร่วมทำ ความสะอาดกรงหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีก	77 (20.0%)	173 (44.9%)	94 (24.4%)	41 (10.7%)
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ต้องการให้ฉันสำรวจ จำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน	175 (45.5%)	195 (50.6%)	14 (3.6%)	1 (0.3%)
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ต้องการให้ฉันไปเก็บ ตัวอย่างสัตว์ปีก	169 (43.9%)	198 (51.4%)	11 (2.9%)	7 (1.8%)
ฉันเชื่อว่าเพื่อนอสม.ต้องการให้ฉันร่วมสังเกต อาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	225 (58.4%)	145 (37.7%)	11 (2.9%)	4 (1.0%)
ฉันเชื่อว่าเพื่อนอสม.ต้องการให้ฉันไปทำลายสัตว์ ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น	152 (39.5%)	203 (52.7%)	23 (6.0%)	7 (1.8%)
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขต้องการให้ฉันให้ ความรู้ความเข้าใจเรื่องไข้หวัดนกกับคนในหมู่บ้าน	96 (24.9%)	166 (43.1%)	97 (25.2%)	26 (6.8%)
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ต้องการให้ฉันร่วม จัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุม โรคไข้หวัดนก	85 (22.1%)	168 (43.6%)	81 (21.0%)	51 (13.3%)
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขต้องการให้ฉันร่วมวาง แผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	123 (31.9%)	250 (64.9%)	12 (3.2%)	0 (0.0%)
ฉันเชื่อว่ากลุ่ม อบต. ต้องการให้ฉันประสานงานกับ กลุ่มผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน	183 (47.5%)	173 (44.9%)	26 (6.8%)	3 (0.8%)
ฉันเชื่อว่ากลุ่มอบต. ต้องการให้ฉันร่วมจัดประชุมผู้ เลี้ยงสัตว์ปีกถึงการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	129 (33.5%)	212 (55.1%)	35 (9.1%)	9 (2.3%)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
ฉันเชื่อว่าเจ้าหน้าที่อำเภอต้องการให้ฉันร่วมรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	118 (30.6%)	237 (61.6%)	30 (7.8%)	0 (0.0%)
ฉันเชื่อว่ากลุ่มผู้นำชุมชนต้องการให้ฉันถ่ายทอดความรู้ข้อมูลของโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	103 (26.8%)	261 (67.8%)	20 (5.1%)	1 (0.3%)

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นรายข้อ
(n=385)

รายการ	ระดับแรงงูใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เมื่อฉันสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน	95 (24.7%)	213 (55.3%)	69 (17.9%)	8 (2.1%)
ความพึงพอใจจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เมื่อฉันไปเก็บตัวอย่างสัตว์ปีก	73 (19.0%)	235 (61.0%)	65 (16.9%)	12 (3.1%)
การชื่นชมจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เมื่อฉันร่วมทำความสะอาดกรงหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีก	83 (21.6%)	237 (61.6%)	52 (13.5%)	13 (3.3%)
การชื่นชมจากเพื่อนอสม. เมื่อฉันเฝ้าระวังและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกในหมู่บ้าน	79 (20.5%)	232 (60.3%)	65 (16.9%)	9 (2.3%)
ความพึงพอใจจากเพื่อนอสม. เมื่อฉันไปทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น	81 (21.0%)	245 (63.6%)	44 (11.5%)	15 (3.9%)

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

รายการ	ระดับแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อฉันให้ความรู้เรื่องไข้หวัดนกกับคนในหมู่บ้าน	108 (28.1%)	228 (59.2%)	42 (10.9%)	7 (1.8%)
ความพึงพอใจจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อฉันร่วมวางแผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	129 (33.5%)	230 (59.7%)	25 (6.5%)	1 (0.3%)
การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อฉันร่วมจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	89 (23.1%)	238 (61.8%)	52 (13.5%)	6 (1.6%)
การสนับสนุนจากกลุ่ม อบต. เมื่อฉันร่วมจัดประชุมผู้เลี้ยงสัตว์ปีกถึงการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	71 (18.4%)	208 (54.0%)	88 (22.9%)	18 (4.7%)
ความพึงพอใจจากกลุ่มอบต. เมื่อฉันประสานงานกับกลุ่มผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน	81 (21.0%)	219 (56.9%)	68 (17.7%)	17 (4.4%)
การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อำเภอ เมื่อฉันรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	97 (25.2%)	246 (63.9%)	34 (8.8%)	8 (2.1%)
การชื่นชมจากกลุ่มผู้นำชุมชน เมื่อฉันถ่ายทอดความรู้ข้อมูลของโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านโดยเป็นผู้ให้ความรู้ผ่านทางหอกระจายข่าวหรือทางวิทยุชุมชน	119 (30.9%)	238 (61.8%)	27 (7.0%)	1 (0.3%)

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมเป็นรายข้อ
(n=385)

รายการ	ระดับความเชื่อ			
	เชื่อ อย่างยิ่ง	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ไม่เชื่อ อย่างยิ่ง
ฉันเชื่อว่าการให้ความรู้เรื่องไข้หวัดนกแก่คนในหมู่บ้านจะช่วยลดการเกิดโรคนี้ได้	135 (35.1%)	235 (61.0%)	12 (3.1%)	3 (0.8%)
ฉันเชื่อว่า ฉันจำเป็นต้องสำรวจและรายงานโรคไข้หวัดนก แม้จะเป็นช่วงที่ไม่มีการระบาด	97 (25.2%)	246 (63.9%)	40 (10.4%)	2 (0.5%)
ฉันเชื่อว่าแม้จะไม่มียาประมาณสนับสนุน แต่ฉันสามารถทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นได้	84 (21.8%)	232 (60.3%)	61 (15.8%)	8 (2.1%)
ฉันเชื่อว่าฉันอยากออกสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน แม้จะไม่มีค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน	91 (23.6%)	242 (62.9%)	46 (11.9%)	6 (1.6%)
ฉันเชื่อว่าฉันสามารถเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกได้เต็มที่ แม้จะมีอุปกรณ์ป้องกันไม่เพียงพอ	64 (16.6%)	244 (63.4%)	71 (18.4%)	6 (1.6%)
ฉันเชื่อว่าฉันไม่สามารถเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าเป็นโรคไข้หวัดนกได้เต็มที่ เพราะฉันมีภาระงานมาก	33 (8.6%)	155 (42.6%)	164 (40.3%)	33 (8.5%)
ฉันเชื่อว่าฉันต้องใช้เวลามากในการณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	8 (2.1%)	105 (56.6%)	218 (27.3%)	54 (14.0%)
ฉันเชื่อว่าการสวมอุปกรณ์ป้องกันระหว่างเก็บตัวอย่างสัตว์ปีก ทำให้ฉันปฏิบัติงานไม่สะดวก	36 (9.4%)	178 (46.2%)	129 (33.5%)	42 (10.9%)
ฉันเชื่อว่าฉันจะรณรงค์ให้คนในหมู่บ้านทำความสะอาดกรงหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีกอยู่เสมอแม้ไม่มีการระบาดของโรคไข้หวัดนกในพื้นที่	98 (25.5%)	250 (64.9%)	36 (9.4%)	1 (0.2%)

ตารางที่ ๖

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้อำนาจในการปฏิบัติบทบาทเป็นรายชื่อ
(n=385)

รายการ	ระดับการรับรู้อำนาจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ฉันสามารถเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกได้เต็มที่ แม้ว่า จะมีอุปกรณ์ป้องกันไม่เพียงพอ	65 (16.9%)	226 (58.7%)	86 (22.3%)	8 (2.1%)
ถึงแม้ภาระงานจะมาก แต่ฉันก็สามารถเฝ้าดูและ สังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยว่าเป็นโรค ไข้หวัดนกได้ทั่วถึง	64 (16.6%)	232 (60.3%)	81 (21.0%)	8 (2.1%)
ถึงแม้ไม่มีค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน แต่ฉันก็ สามารถออกสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้านได้	99 (25.7%)	232 (60.3%)	47 (12.2%)	7 (1.8%)
ฉันสามารถร่วมณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกใน หมู่บ้านได้	83 (21.6%)	272 (70.6%)	26 (6.8%)	4 (1.0%)
ฉันสามารถให้ความรู้แก่คนในหมู่บ้าน เพื่อป้องกัน โรคไข้หวัดนกได้	103 (26.8%)	237 (61.6%)	45 (11.6%)	0 (0.0%)
ฉันสามารถสำรวจและรายงานโรคไข้หวัดนกได้	79 (20.5%)	225 (66.2%)	49 (12.8%)	2 (0.5%)
ในขณะที่สวมอุปกรณ์ป้องกันระหว่างเก็บตัวอย่าง สัตว์ปีก ฉันก็สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก	72 (18.7%)	246 (63.9%)	61 (15.8%)	6 (1.6%)
ฉันสามารถชี้แจงให้คนในชุมชนทำความเข้าใจ กรหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ปีก	69 (17.9%)	255 (66.2%)	57 (14.8%)	4 (1.1%)
ถึงแม้ขาดงบประมาณสนับสนุน แต่ฉันก็สามารถ ทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นได้	73 (19.0%)	238 (61.8%)	68 (17.7%)	6 (1.5%)

ตารางที่ ๗

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความตั้งใจในการปฏิบัติบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกเป็นรายข้อ (n=385)

รายการ	ระดับความตั้งใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ฉันตั้งใจจะวางแผนการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	127 (33.0%)	232 (60.3%)	23 (6.0%)	3 (0.7%)
ฉันตั้งใจจะร่วมจัดประชุมผู้เลี้ยงไก่ เป็ด หรือเจ้าของฟาร์มถึงการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	84 (21.8%)	236 (61.3%)	60 (15.6%)	5 (1.3%)
ฉันตั้งใจจะร่วมจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	85 (22.1%)	251 (65.2%)	47 (12.2%)	2 (0.5%)
ฉันตั้งใจจะร่วมรณรงค์เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้าน	105 (27.3%)	266 (69.1%)	13 (3.4%)	1 (0.2%)
ฉันตั้งใจจะถ่ายทอดความรู้ข้อมูลของโรคไข้หวัดนกในหมู่บ้านอยู่เสมอ	111 (28.9%)	242 (62.9%)	30 (7.8%)	2 (0.4%)
ฉันตั้งใจจะสำรวจจำนวนสัตว์ปีกในหมู่บ้าน	75 (19.5%)	273 (70.9%)	34 (8.8%)	3 (0.8%)
ฉันตั้งใจจะเฝ้าดูและสังเกตอาการป่วยของสัตว์ปีกที่สงสัยหรือป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกอยู่เสมอ	66 (17.1%)	261 (67.8%)	56 (14.5%)	2 (0.6%)
ฉันตั้งใจจะซักถามเกี่ยวกับอาการไข้หวัดนกของคนในหมู่บ้าน เช่น การมีไข้ ไอ หอบหรือสัมผัสสัตว์ปีกป่วยตาย	85 (22.1%)	254 (66.0%)	35 (9.1%)	11 (2.8%)
ฉันตั้งใจจะรายงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทันทีเมื่อพบผู้สงสัยว่าเป็นไข้หวัดนก	119 (30.9%)	242 (62.9%)	23 (6.0%)	1 (0.2%)

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

รายการ	ระดับความตั้งใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ฉันตั้งใจจะเก็บตัวอย่างสัตว์ปีกเมื่อมีการระบาดของโรคไข้หวัดนกในชุมชน	88 (22.9%)	236 (61.3%)	58 (15.1%)	3 (0.7%)
ฉันตั้งใจจะทำลายสัตว์ปีกร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นเมื่อมีการระบาดของโรคไข้หวัดนกในชุมชน	99 (25.7%)	257 (66.8%)	25 (6.5%)	4 (1.0%)
ฉันตั้งใจจะประสานงานเรื่องไข้หวัดนกกับกลุ่มผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน	118 (30.9%)	245 (63.6%)	22 (5.5%)	0 (0.0%)
ฉันตั้งใจจะร่วมทำความสะอาดกรงหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ปีก	79 (20.5%)	263 (68.3%)	40 (10.4%)	3 (0.8%)

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ตารางที่ ข

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรม และความตั้งใจในการปฏิบัติตามบทบาทด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข

ตัวแปร	1	2	3	4
1. ความตั้งใจ	1.000	.520**	.509**	.678**
2. ทัศนคติต่อพฤติกรรม		1.000	.778**	.542**
3. บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง			1.000	.582**
4. การรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรม				1.000

หมายเหตุ. N=385 ** P<.01.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล	นางสาวเอมิตา ขุมทอง	
วัน เดือน ปีเกิด	17 เมษายน 2518	
สถานที่เกิด	อุบลราชธานี	
ประวัติการศึกษา		
ปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา	วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน
2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนนารีนุกูล
2541	ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต	จังหวัดอุบลราชธานี
		มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
		จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน		
ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2541 - 2543	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่
		จังหวัดเชียงใหม่
2544	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลราชเวช
		จังหวัดอุบลราชธานี
2545 – ปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลยโสธร
		จังหวัดยโสธร